

הקרב על הגישה לבינה מלאכותית: האתגר האסטרטגי הבא של ישראל

הדס לורבר | 30 ביוני 2026

עיקרי הדברים

ההגבלות שהוטלו לאחרונה על חברת Anthropic – ובהן הנחיית הממשל האמריקאי להגביל את הגישה למודלים מסוימים עבור משתמשים וגורמים מחוץ לארצות הברית מטעמי ביטחון לאומי¹ – מהוות נקודת ציון משמעותית בהתפתחות מערכת היחסים בין טכנולוגיה, ביטחון לאומי ומדיניות חוץ. אם בעשור האחרון התמקד הדיון הקשור בריבונות דיגיטלית בשאלות של פרטיות, מיקום נתונים, רגולציה ותשתיות ענן, הרי שהאירועים האחרונים מצביעים על מעבר לשלב חדש, שבו עצם הגישה ליכולות בינה מלאכותית מתקדמות הופכת לנכס אסטרטגי. במציאות זו, לא זו בלבד שנתונים או שבבים הופכים מושא למדיניות ממשלתית, אלא גם המודלים עצמם.

במאמר זה נטען כי פרשת Anthropic אינה אירוע נקודתי אלא ביטוי למגמה רחבה יותר, שבמסגרתה בינה מלאכותית הופכת רכיב מרכזי בעוצמה הלאומית. כתוצאה מכך, גישה למודלים מתקדמים עשויה להפוך בעתיד לכלי מדיניות, מנגנון השפעה גיאופוליטי ואמצעי לקידום אינטרסים אסטרטגיים. עבור ישראל, התפתחות זו מחייבת בחינה מחודשת של תפיסת הריבונות הטכנולוגית ושל מדיניותה בתחומי הבינה המלאכותית, המחשוב והתשתיות, כמו גם של תפיסת הביטחון במבט נרחב.

בשנים האחרונות הפכה הבינה המלאכותית לאחד ממוקדי התחרות המרכזיים בזירה הבינלאומית. מדינות, חברות וארגונים משקיעים משאבים חסרי תקדים בפיתוח מודלים מתקדמים, בהקמת תשתיות מחשוב וביצירת אקוסיסטמים חדשניים המבוססים על AI. התהליך מלווה בשינוי עמוק באופן שבו ממשלות תופסות טכנולוגיה. אם בעבר נחשבו רוב יישומי הבינה המלאכותית למוצרים מסחריים המפותחים על ידי חברות פרטיות ופועלים במסגרת השוק הגלובלי, הרי שכיום גוברת ההכרה בכך שבינה מלאכותית היא תשתית אסטרטגית, בעלת השפעה ישירה על עוצמה כלכלית, עליונות טכנולוגית, חדשנות מדעית וביטחון לאומי.

על רקע זה, ההתפתחויות האחרונות סביב חברת Anthropic ומודלי Mythos 5 ו-Fable 5 מהוות אירוע בעל משמעות החורגת בהרבה מהמקרה הספציפי הנוגע לחברה זו. לראשונה, גישה למודל בינה מלאכותית מתקדם הפכה לסוגיה הנתפסת על ידי הממשל האמריקאי כבעלת היבטים של

¹ ההנחיה שהועברה ל-Anthropic ב-12 ביוני על ידי ממשל טראמפ חייבה את החברה להפסיק את הגישה למודלי Fable 5 ו-Mythos 5 עבור כלל האזרחים הזרים, לרבות עובדים זרים של החברה, משתמשים מחוץ לארצות הברית ולקוחות בינלאומיים. לפי הדיווחים, ניתנה לחברה התראה קצרה מאוד ליישום ההנחיה, תוך איום בסנקציות אזוריות ופוליטיות במקרה של אי-ציית. בשלב מאוחר יותר, הוענקה הקלה מוגבלת שאפשרה שימוש ב-Mythos 5 עבור מספר מצומצם של ארגוני תשתיות קריטיות בארצות הברית, אך Fable 5 נותר מוגבל.

ביטחון לאומי. פרשת Anthropic החלה ב-12 ביוני, כאשר הממשל האמריקאי הורה לחברה להגביל את הגישה למודלי הבינה המלאכותית המתקדמים שלה, ובהם 5 Mythos ו-5 Fable עבור משתמשים וארגונים מחוץ לארצות הברית. לפי הפרסומים, ההנחיה ניתנה מטעמי ביטחון לאומי ובמסגרת מדיניות רחבה יותר של שמירה על יתרונה הטכנולוגי של ארצות הברית בתחום הבינה המלאכותית. אף שהחלטה עוררה מחלוקת ציבורית ומשפטית, עצם העובדה שהממשל התערב בזמינותם של מודלי AI מסחריים סימנה שינוי משמעותי: לראשונה, מודלי בינה מלאכותית נתפסו לא רק כמוצרי תוכנה, אלא כנכסים אסטרטגיים שהגישה אליהם עשויה להיות כפופה לשיקולים גיאופוליטיים ולבקורות ייצוא.

ההתפתחויות לא הסתיימו ב-Anthropic. ימים ספורים לאחר מכן, דווח כי גם OpenAI התבקשה על ידי הממשל האמריקאי להגביל את ההשקה הראשונית של מודל הדגל החדש שלה, GPT-5.6, ולהעמידו תחילה לרשות קבוצה מצומצמת של שותפים שאושרו על ידי הממשלה, לצורך בחינה והערכה ביטחונית לפני הרחבת הגישה לציבור. אף ש-OpenAI שיתפה פעולה עם הבקשה והדגישה כי מדובר במהלך זמני, עצם הפנייה ממחישה כי ההתערבות הממשלתית אינה מוגבלת לחברה אחת, אלא משקפת מדיניות מתהווה שלפיה מודלי AI מתקדמים נתפסים כנכסים אסטרטגיים הכפופים לשיקולי ביטחון לאומי ולפיקוח ממשלתי.

מבחינה משפטית, המהלך מעלה שאלות מורכבות. בשלב זה, לא נחקק חוק פדרלי המסדיר במפורש הגבלת גישה למודלי AI מתקדמים עבור משתמשים זרים. חלק מהצעדים נשענו על סמכויות קיימות של הממשל בתחומי ביטחון לאומי, בקרת ייצוא והגנה על תשתיות קריטיות, לצד צו נשיאותי שפורסם ביוני 2026 וקבע מנגנון לבחינה מוקדמת של מודלי Frontier AI שחרורם לציבור.² עם זאת, מומחים למשפט ולמדיניות טכנולוגיה הצביעו על כך שהבסיס המשפטי להתערבות ישירה בזמינותם של מודלים מסחריים עדיין אינו ברור, וכי היקף סמכותו של הממשל צפוי לעמוד במבחן ציבורי ואף משפטי. דווקא אי-וודאות זו מחזקת את המסר האסטרטגי: גם ללא חקיקה מפורשת, החלטות ממשלתיות עשויות להשפיע באופן מיידי על הגישה לטכנולוגיות AI מתקדמות.

גם אם המחלוקת סביב פרטי האירוע עדיין מתפתחת, עצם העובדה שמודל AI נתפס כנכס אסטרטגי שיש מקום להגביל את הגישה אליו מסמנת שינוי תפיסתי עמוק. מודלים מתקדמים אינם עוד מוצר תוכנה בלבד; הם הופכים תשתית של כוח. התפתחות זו מחייבת בחינה מחודשת של מושג הריבונות הטכנולוגית. בעוד שבעבר התמקד הדיון בריבונות נתונים (Data Sovereignty) – כלומר, בשאלות של היכן מאוחסן המידע, מי שולט בו, ולאילו דינים ורגולציה הוא כפוף – כיום הולכת ומתגבשת מציאות חדשה שבה השאלה המרכזית היא ריבונות גישה (Access Sovereignty) – היכולת של מדינות, חברות וארגונים לשמר גישה רציפה ואמינה ליכולות הבינה המלאכותית המתקדמות בעולם.

² אין כיום חוק אמריקאי מפורש לפיו אפשר לחסום מודל AI. מה שקיים הוא שילוב של:

1. **Export Administration Regulations (EAR)** - תקנות בקרת הייצוא שמופעלות על ידי **Bureau of Industry and Security (BIS)** במשרד המסחר. התקנות מעניקות לממשל סמכות להגביל ייצוא של טכנולוגיות רגישות מטעמי ביטחון לאומי. בפרשת Anthropic נטען שההנחיה ניתנה מכוח סמכויות אלה, אף שהמכתב עצמו לא פורסם לציבור.
2. **צו נשיאותי (Executive Order 14409)** מ-2 ביוני 2026 *Promoting Advanced Artificial Intelligence Innovation and Security*, שקובע מסגרת לבחינת מודלי Frontier AI ולהערכת סיכוני ביטחון לאומי, אך הוא אינו יוצר במפורש מנגנון חדש של איסור ייצוא למודלים.
3. **סמכויות ביטחון לאומי כלליות** של הרשות המבצעת, שבאמצעותן נטען כי ניתן להוציא הנחיות חריגות כאשר מדובר בטכנולוגיה הנתפסת כבעלת משמעות אסטרטגית.

מפרשת Anthropic לעידן של בינה מלאכותית אסטרטגית

במשך שנים, נשענה התפיסה הרווחת במגזר הציבורי והפרטי על ההנחה כי מודלי בינה מלאכותית הם מוצרים מסחריים הניתנים לרכישה או לשימוש, בדומה לשירותי תוכנה אחרים. תפיסה זו התבססה על ההיגיון של כלכלת האינטרנט, שלפיו חדשנות טכנולוגית מתפשטת במהירות ומאפשרת גישה רחבה ככל האפשר לשווקים ולמשתמשים.

אולם מודלים מהדור החדש מערערים הנחה זו. בניגוד לדורות קודמים של מערכות תוכנה, מודלים מתקדמים הופכים בהדרגה למערכות קוגניטיביות כלליות המסוגלות לבצע משימות ברמות מורכבות הולכות וגדלות. יכולותיהם משתרעות על פני פיתוח תוכנה, מחקר מדעי, עיבוד מודיעין, תכנון מערכות מורכבות, גילוי חולשות סייבר, יצירת תוכן, תרגום, סימולציה, ניתוח נתונים וקבלת החלטות.

המשמעות היא שמודלים מתקדמים אינם עוד כלי עזר בלבד, אלא מכפילי כוח רוחביים. השפעתם הפוטנציאלית על פריון, על מחקר ופיתוח, על יכולות ביטחוניות ועל תחרותיות כלכלית הופכת אותם לנכסים בעלי ערך אסטרטגי.

מנקודת מבט אמריקאית, מדובר בהתפתחות המחייבת חשיבה חדשה. כשם שממשלות מפעילות בקרות ייצוא על שבבים מתקדמים, מערכות הצפנה, מחשב-על או טכנולוגיות דו-שימושיות אחרות, כך גובר הפיתוי להחיל שיקולים דומים גם על מודלים מתקדמים. במילים אחרות, הבינה המלאכותית מתחילה לעבור תהליך של "סיווג אסטרטגי", שבמסגרתו גישה ליכולות מסוימות עשויה להיות מושפעת משיקולים ביטחוניים ולא רק משיקולים מסחריים.³

מודלי AI ככלי חדש בביטחון הלאומי ומדיניות החוץ האמריקאית

המשמעות הרחבה ביותר של פרשת Anthropic אינה טכנולוגית אלא גיאופוליטית. לאורך עשרות שנים, נשענה ארצות הברית על מגוון מנגנונים שנועדו לשמר יתרון אסטרטגי: שליטה במערכת הפיננסית הבינלאומית, בקרות ייצוא, גישה לטכנולוגיות מתקדמות ושליטה בנקודות חנק בשרשרת האספקה העולמית. בשנים האחרונות, הצטרפו לרשימה זו שבבי AI מתקדמים. כעת מסתמן כי גם מודלי AI עצמם עשויים להפוך לחלק ממערך זה.

מגמה זו נובעת מההבנה כי מודלים מתקדמים יוצרים יתרון משמעותי לא רק עבור חברות פרטיות אלא גם עבור מדינות. מודל המסוגל להאיץ מחקר מדעי, לקצר תהליכי פיתוח, לשפר יכולות סייבר או לתמוך בתהליכי קבלת החלטות מורכבים הוא נכס בעל משמעות אסטרטגית. תפיסה זו מושפעת גם מהתחרות הגוברת בין ארצות הברית לסין על ההובלה בתחום הבינה המלאכותית. מבחינת הממשל האמריקאי, שמירה על היתרון הטכנולוגי מחייבת לא רק השקעה בתשתיות ובמודלים, אלא גם בקרה על הגישה אליהם, כדי למנוע זליגת יכולות העלולות לחזק יריבים אסטרטגיים. במציאות זו, שליטה בגישה למודלים עשויה להפוך בעתיד לאמצעי השפעה על מדינות אחרות ולכלי מרכזי במדיניות החוץ והביטחון.⁴

התפתחות זו משתלבת במגמה רחבה יותר של מעבר מהתמקדות בנתונים להתמקדות ביכולות. אם בעבר הדיון נסב סביב השאלה "היכן נמצא המידע?", הרי שכיום הוא עוסק בשאלה "למי יש גישה ליכולות המתקדמות ביותר?".

³ מבחינה משפטית, ההנחיות נשענו על סמכויות קיימות של הממשל בתחומי ביטחון לאומי ובקרת ייצוא, לצד הצו הנשיאותי בנושא Frontier AI. עם זאת, הבסיס המשפטי להתערבות ישירה בזמינותם של מודלי AI מסחריים עדיין שנוי במחלוקת, וכבר עומד במבחן ציבורי ומשפטי.

⁴ ראו גם: סובלמן אריאל וגנקין מיכאל, "האם ישראל צריכה מודל שפה לאומי?", מבט על, המכון למחקרי ביטחון לאומי, גיליון 2047, 20 באוקטובר 2025.

השלכות התפתחות זו אינן מוגבלות לכלכלה או לתעשייה. הן נוגעות באופן ישיר גם לביטחון הלאומי. בשנים האחרונות החלו צבאות מובילים בעולם, ובראשם צבא ארצות הברית, לעבור לתפיסת AI First.⁵ במסגרת תפיסה זו, בינה מלאכותית משולבת בליבת המודיעין, קבלת ההחלטות והמבצעים. מודלים מתקדמים מאפשרים עיבוד מידע בהיקפים חסרי תקדים, זיהוי דפוסים, בניית תמונת מצב בזמן אמת ותמיכה במפקדים.

ככל שהמודלים הופכים מתקדמים יותר, כך הם עשויים להשפיע על כלל מעגלי הלחימה. היכולת להחזיק בגישה למודלים המתקדמים ביותר עשויה להפוך בעתיד לגורם המבחין בין צבאות ומדינות. לפיכך, שאלת הגישה למודלים איננה רק סוגיה כלכלית או טכנולוגית, אלא גם סוגיה של עליונות מבצעית.

משמעויות לישראל

עבור ישראל, מדובר בהתפתחות בעלת חשיבות אסטרטגית. ישראל נהנית כיום משיתוף פעולה הדוק עם ארצות הברית ומגישה רחבה לטכנולוגיות אמריקאיות. אולם פרשת Anthropic ממחישה כי גם בעלות ברית קרובות עשויות למצוא עצמן תלויות בהחלטות רגולטוריות, ביטחוניות או פוליטיות המתקבלות מחוץ לגבולותיהן.

התלות אינה רק במודלים עצמם. היא קיימת גם בתחומי המחשוב, הענן, השבבים ותשתיות הבינה המלאכותית. ככל שהמשק הישראלי, מערכת הביטחון והתעשיות המתקדמות נשענים יותר על AI, כך גוברת החשיבות של הבטחת גישה רציפה ואמינה ליכולות אלו.

המשמעויות אינן מסתכמות בזירה האזרחית-כלכלית. אמנם גופים ביטחוניים עושים שימוש בסביבות מאובטחות ובמודלים ייעודיים כאשר מדובר במידע רגיש, אך גם מערכת הביטחון והתעשיות הביטחוניות נשענות במידה הולכת וגוברת על מודלי AI מתקדמים לצורכי מחקר ופיתוח, פיתוח תוכנה, סימולציות, הנדסה, ניתוח נתונים והאצת חדשנות. מגבלות גישה למודלים המתקדמים ביותר עלולות לפגוע בקצב הפיתוח הטכנולוגי של התעשיות הביטחוניות וביתרון האיכותי שעליו נשענת ישראל.

במקביל, הפגיעה צפויה להיות משמעותית גם בזירה האזרחית. קהילת ההייטק הישראלית, חברות הזנק, מרכזי מחקר ופיתוח, מוסדות אקדמיים וארגונים עסקיים נשענים במידה הולכת וגוברת על מודלי בינה מלאכותית מתקדמים לצורכי פיתוח תוכנה, מחקר וחדשנות. האטה ביכולת החדשנות של המשק אינה רק סוגיה כלכלית; היא עלולה להשפיע לאורך זמן גם על עוצמתה הלאומית של ישראל, על בסיס הידע והטכנולוגיה שממנו נהנות התעשיות הביטחוניות, ועל המשאבים הכלכליים העומדים לרשות המדינה להשקעה בביטחון.

במובן זה, פרשת Anthropic מהווה תמרור אזהרה. היא אינה מעידה בהכרח על כוונה אמריקאית לפגוע בבעלות ברית, אלא על שינוי מבני במערכת הבינלאומית. מבחינת ארצות הברית, החשש אינו נובע רק מהאפשרות שמודלים מתקדמים ינוצלו למטרות סייבר, פיתוח אמצעי לחימה או האצת מחקר צבאי, אלא גם מרצון לשמר את היתרון הטכנולוגי של ארצות

⁵ להרחבה בנושא ראו: לורבר הדס, "דוקטרינת ה AI-First של הפנטגון והשלכותיה על הלוחמה המודרנית: לקחים מהעימות עם איראן", מבט על, המכון למחקרי ביטחון לאומי, גיליון 2116, במארס 2026.

הברית ובעלות בריתה בעידן שבו בינה מלאכותית נתפסת כתשתית אסטרטגית. במובן זה, הגבלת הגישה אינה נתפסת רק כאמצעי למניעת סיכונים, אלא גם ככלי לשימור יתרון גיאו-טכנולוגי. בעולם שבו בינה מלאכותית נתפסת כנכס אסטרטגי, השאלה אינה רק מי מפתח את הטכנולוגיה, אלא מי מבטיח גישה אליה ובאילו תנאים.

לכן, האתגר של ישראל אינו להפוך לעצמאית לחלוטין בתחום – יעד שאינו ריאלי ואף אינו רצוי – אלא לבנות חוסן אסטרטגי המבוסס על גיוון ספקים, שותפויות עם בעלות ברית, והשקעה בתשתיות מחשוב מקומיות.

המלצות מדיניות לישראל

לאור ההתפתחויות האחרונות, ישראל נדרשת לאמץ תפיסה רחבה יותר של ריבונות טכנולוגית, המתייחסת לא רק לנתונים אלא גם ליכולות. המשמעות אינה שצריך לשאוף לעצמאות מלאה ממודלים אמריקאיים, אלא להבטיח שמעמד ישראל כבעלת ברית אסטרטגית יתורגם גם לגישה ארוכת טווח ליכולות המתקדמות ביותר. לצד השקעה בתשתיות מחשוב מקומיות ובפיתוח יכולות משלימות, נדרש גם דיאלוג אסטרטגי עם הממשל האמריקאי ועם חברות ה-AI המובילות, במטרה לבסס מנגנוני אמון, אבטחה ובקרה שיאפשרו המשך גישה למודלים גם בעידן של מגבלות ייצוא. כפי שישראל נהנית כיום מהסדרים מיוחדים בתחומי הביטחון, כך עליה לפעול גם ליצירת מסגרת ייעודית לשיתוף פעולה בתחום ה-AI.

להלן שורת המלצות:

ראשית, על ישראל לפעול להבטחת גישה ארוכת טווח למודלים המתקדמים בעולם באמצעות דיאלוג אסטרטגי עם הממשל האמריקאי ועם חברות ה-AI המובילות. יש לראות בגישה למודלים מתקדמים אינטרס לאומי ולשלב את הנושא בשיח האסטרטגי בין המדינות (לרבות תחת יוזמת ה-Pax Silica בהובלת ארצות הברית, לפיה עוצמתן של מדינות נקבעת על פי יכולתן להבטיח גישה אמינה לכל תשתיות ה-AI, לרבות מודלים מתקדמים).

שנית, יש להאיץ השקעות בתשתיות מחשוב מקומיות. אין משמעות הדבר שישראל צריכה להפוך עצמאית לחלוטין, אלא שעליה להחזיק ביכולות בסיסיות שיאפשרו לה גמישות אסטרטגית במקרה של שינויים בסביבה הבינלאומית. אלו כוללות, בין היתר, יכולת גישה עצמאית למשאבי מחשוב (compute), תשתיות ענן מאובטחות, הרצת מודלים מתקדמים בסביבה מקומית בעת הצורך ופיתוח יכולות משלימות בתחומים שבהם לישראל יתרון יחסי, כגון סייבר, ביטחון ובריאות.

שלישית, יש לקדם פיתוח מודלים ייעודיים בתחומים בעלי חשיבות לאומית, ובמיוחד בתחומי הביטחון, המודיעין, השפה העברית והמערכות הממשלתיות. מטרת מהלך זה אינה להתחרות במודלים הגלובליים, אלא לצמצם פערים וליצור יכולות משלימות.

רביעית, יש לבחון הקמת מנגנון ממשלתי קבוע למעקב אחר תלות טכנולוגית בתחום הבינה המלאכותית. מנגנון זה יידרש למפות סיכונים, לזהות צווארי בקבוק אסטרטגיים ולגבש חלופות במקרים של פגיעה בגישה לטכנולוגיות קריטיות.

חמישית, ישראל צריכה להשתלב באופן פעיל בעיצוב כללי המשחק הבינלאומיים בתחום הבינה המלאכותית. בדומה לתחומי הסייבר והחדשנות, גם בתחום זה נדרשת מעורבות דיפלומטית וטכנולוגית שתבטיח כי האינטרסים הישראליים יילקחו בחשבון.

מעבר לכך, מתחייבת בחינה מחודשת של אסטרטגיית הבינה המלאכותית הלאומית של ישראל. החלטת הממשלה לקידום תחום הבינה המלאכותית באמצעות השקעה בתשתיות מחשוב, הון אנושי, מחקר ופיתוח, שירותים ציבוריים וחדשנות, שאושרה ביוני 2026,⁶ מהווה צעד חשוב ומשמעותי. אולם פרשת Anthropic ממחישה כי לצד רכיבים אלה נדרש להוסיף נדבך אסטרטגי נוסף: הבטחת גישה רציפה וארוכת טווח ליכולות בינה מלאכותית מתקדמות.

עד כה, מרבית האסטרטגיות הלאומיות בעולם התמקדו בפיתוח יכולות, כוח אדם ותשתיות. ואולם המציאות החדשה מחייבת מדינות לשאול גם האם תהיה להן גישה למודלים המתקדמים ביותר בעתיד, ובאילו תנאים. במילים אחרות, מדיניות AI לאומית אינה יכולה להתמקד רק בפיתוח היצע מקומי, אלא חייבת לעסוק גם בניהול התלות האסטרטגית בספקים גלובליים.

לפיכך, מומלץ לשלב במסגרת יישום אסטרטגיית הבינה המלאכותית הלאומית נדבך ייעודי של אבטחת גישה לבינה מלאכותית. נדבך זה יכלול מיפוי תלות ישראלית במודלים זרים, בחינת הסיכונים הנובעים מהגבלות גישה עתידיות, פיתוח מנגנוני גיבוי והמשכיות וחיזוק שיתופי פעולה אסטרטגיים עם מדינות וחברות מובילות בתחום. בדומה למדיניות הנהוגה בתחומי האנרגיה, הסייבר או שרשראות האספקה, גם בתחום הבינה המלאכותית נדרש מעבר מחשיבה על יעילות בלבד לחשיבה על חוסן, יתירות טכנולוגית ושרידות.

בטווח הארוך, אחד ממדדי ההצלחה המרכזיים של אסטרטגיית הבינה המלאכותית הישראלית לא יהיה רק מספר החברות, החוקרים או ההשקעות בתחום, אלא גם יכולתה של ישראל להבטיח גישה אמינה, רציפה ובת-קיימא ליכולות הבינה המלאכותית המתקדמות ביותר בעולם, גם בתקופות של מתיחות גיאופוליטית או שינויים במדיניות היצוא של מדינות מובילות.

סיכום

פרשת Anthropic אינה רק אירוע נקודתי הקשור לחברת טכנולוגיה אחת. היא מהווה אינדיקציה לשינוי עמוק יותר במערכת הבינלאומית, שבמסגרתו מודלי בינה מלאכותית מתקדמים הופכים נכסים אסטרטגיים בעלי משמעות כלכלית, ביטחונית וגיאופוליטית.

המעבר מריבונות נתונים לחסמי גישה ביטחוניים מסמן את הופעתו של ממד חדש בתחרות הטכנולוגית העולמית. מדינות יידרשו בעתיד לא רק להגן על המידע שלהן, אלא גם להבטיח את יכולתן לגשת ליכולות הקוגניטיביות המתקדמות ביותר. עבור ישראל, האתגר המרכזי אינו רק שימור יתרון ביטחוני, אלא גם שמירה על כושר החדשנות והצמיחה של המשק. בעולם שבו גישה למודלי AI מתקדמים הופכת למשאב אסטרטגי, יכולתה של ישראל להבטיח גישה רציפה ליכולות אלו תהיה גורם משמעותי בעיצוב עתידו של ההייטק הישראלי, המחקר המדעי והיתרון התחרותי שלה.

⁶ החלטה מספר 4255 של הממשלה מיום 16.06.2026: [האצת בינה מלאכותית בישראל וביסוס מובילות עולמית - עקרונות אסטרטגיים וכיווני פעולה ותיקון החלטת ממשלה](#).